

KISA ÖZET

Bu çalışmanın konusunu, çocuklar arasındaki karşılıklı rızaya dayalı cinsel eylemlerde suça sürüklenen çocukların hukuki durumu oluşturmaktadır. Bilindiği üzere, çocuklar arasında karşılıklı rıza dahilinde gerçekleşen cinsel eylemlerin büyük bir kısmı Türk Ceza Kanunu kapsamında cinsel suç olarak kabul edilmekte ve cezai sonuç doğurmaktadır. Karşılaştırmalı hukuktaki eğilim ise *akran cinselliği* olarak nitelendirilen bu tarz eylemlerin belli ölçütler dahilinde ceza hukukunun müdahale alanından çıkarılmasına yöneliktir.

Türk ceza hukuku açısından sorun, çocuklar arasındaki rızaya dayalı cinsel eylemlerde *akran cinselliği* ile *cinsel istismar* arasındaki ayrımın yapılmamış olmasıdır. Ergenlik veya erken ergenlik çağındaki çocuklar arasında psikolojik ve cinsel gelişim düzeyleri ile uyumlu görünen birtakım cinsel davranışlar, niteliğine göre çocukların cinsel istismarı, reşit olmayanla cinsel ilişki veya cinsel taciz suçları kapsamında değerlendirilebilmektedir. Karşılaştırmalı hukukta benimsenen bu ayrımın ceza hukuku sistemimizde geçerli olmaması, çocuklar arasında karşılıklı olarak ve rızayla gerçekleşen cinsel eylemin bir tarafının suça sürüklenen çocuk sıfatıyla ciddi bir yargılama süreci geçirmesine ve hatta hapis cezasına kadar varabilen cezai yaptırımlarla karşı karşıya kalmasına neden olmaktadır.

Mevcut sorunu suça sürüklenen çocuk perspektifinden ortaya koymayı amaçladığımız bu çalışmanın Birinci Bölümünde çocuk, çocuğun cinsel istismarı ve benzer kavramlarla olan ilişkisi incelenerek cinsel istismarın kapsamı belirlenmeye çalışılmıştır. İkinci Bölümde ise Türk Ceza Kanunu sistematığında çocukların mağduru olabileceği kabul edilen cinsel suçlar ele alınarak bu suçların kapsamı hakkında detaylı bir bilgilendirme yapılmıştır. Üçüncü ve son bölümde ise, akran cinselliği ve cinsel istismar kavramları üzerinden çocuklar arasında karşılıklı rızayla gerçekleşen cinsel eylemlerin niteliği tartışılmış; neticede akran cinselliği kapsamında değerlendirilmesini önerdiğimiz bu eylemlerin ceza hukukunun müdahale alanında kalmasının suça sürüklenen çocuk açısından sebep olduğu sorunlar ve çözüm önerileri tartışılmıştır.

Anahtar Sözcükler: Suça sürüklenen çocuk, çocuklar arasındaki rızaya dayalı cinsel eylemler, akran cinselliği, cinsel istismar, rıza.

ABSTRACT

The subject of this study is the legal status of juvenile delinquents in terms of the consensual sexual acts taking place between minors. As is known, within the scope of the Turkish Penal Code, most of the sexual acts taking place between minors with mutual consent are considered sexual crimes and result in legal consequences. However, the trend in comparative law is to exclude such acts, which are described as "peer sexuality", from the scope of the criminal law within certain criteria.

The problem in Turkish criminal law arises from the lack of distinction between 'peer sexuality' and 'sexual abuse' in consensual sexual acts between minors. Certain sexual behaviours between minors at puberty or early-puberty that seem compatible with their psychological and sexual development phases may be considered sexual abuse of minors, sexual intercourse with minors or sexual harassment. The fact that this distinction adopted in comparative law is not valid in the Turkish criminal law causes mutual and consensual sexual acts between minors to be unlawful and the juvenile delinquent to undergo a serious trial process that may even lead to imprisonment.

In the first part of this thesis, in which we aim to put forward the current problem from the perspective of the juvenile delinquents; we seek to identify the concept of sexual abuse by examining the relationship among children, child sexual abuse and similar concepts. In the second part, we discussed the sexual crimes the victims of which can be minors pursuant to the Turkish Penal Code and made detailed explanations about the scope of such crimes. In the last part of the thesis, we discussed the legal nature of consensual sexual acts taking place between minors through the concepts of 'peer sexuality' and 'sexual abuse'; as a result, we argued that the problems faced by juvenile delinquents due to the fact that such acts, which we recommend to be considered peer sexuality, remain within the ambit of criminal law and put forth the solutions.

Key Words: juvenile delinquent, consensual sexual acts between minors, peer sexuality, sexual abuse, consent.